

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 42	Utgitt 8 november	1947
Innhold.		
Skr. om endr. av plakat om handel med gifter og apotekervarer m. v.	891	Side
» om do.	892	
» om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Engerdal	892	
» om bevilgningstvang for herberge- og beverternæringen i Gamvik	893	
» om regulerng av Dalene i Kristiansand m. v.	893	
» om endr. i betalingsregulativ for oppmålingsforretninger i Mo..	893	
» om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Båtsfjord i Vardø herred	894	
Lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank	895	
Res. om Fjordfisk S/L	914	
» om opphevelse av res. om innførsel av koks og sinders	915	
» om åtgjerder mot innførsel av kolera	915	
Kunngj. om vaksinasjon mot kolera	915	
Bestem. om do.	915	

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

15 febr.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelser til kongelig plakat av samme dag om handel med gifter og apotekervarer og en del andre varer:

I Avd. C I, 13, tilføyes:

«Cyclopropan — På stålflasker når varen skal nyttes til narokose. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse.»

«Helium — På stålflasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse.»

«Kullsyre — På stålflasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse. Kontrollprøvning skal finne sted for fabrikantens, respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

«Kvelstoffoxydull — På ~~stålflasker~~ når varen skal nyttes som sløringsmiddel. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departe-

15 febr. mentets tillatelse. Kontrollprøvnig skal finne sted for fabrikantens, respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

«Surstoff — På flasker når varen skal nyttes til medisinsk bruk. Til salg ved kjøpmenn av denne vare kreves departementets tillatelse. Kontrollprøvnig skal finne sted for fabrikantens respektive importørens regning etter departementets nærmere bestemmelse.»

28 aug. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelser til kongelig plakate av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

I avd. A III b 2 tilføyes:

Brometum aethylenicum = Etylenbromid.

Preparatet er unntatt fra bestemmelsene i avd. A når det er bestemt til bruk i vannstandsmålere, jfr. C I 13.

Tetrachloraethanum = Tetraklorethan.

Preparatet er unntatt fra bestemmelsene i avd. A når det er bestemt til bruk i vannstandsmålere, jfr. C I 13.

I avd. C I 13 tilføyes:

Etylenbromid når varen er bestemt til bruk i vannstandsmålere. Beholderen hvori varen selges må være påført tydelig giftmerke samt angivelse av innholdets art og hvortil varen skal anvendes. Tetraklorethan når varen er bestemt til bruk i vannstandsmålere. Beholderen hvori varen selges må da være påført tydelig giftmerke samt angivelse av innholdets art og hvortil varen skal anvendes.

6 sept.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913, om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herredstyre i Engerdal, Hedmark fylke, har gjort i møte 15 juni 1946 til endring i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Den nye § 1 i vedtekta lyder i sin stadfestede form så:

A. Utsalgssteder for varer skal med de unnatak som er nevnt nedfor holdes lukket på hverdager fra kl. 17 til kl. 8,30 i tida 1 mai til 31 august og fra kl. 18 til kl. 8,30 i tida 1 september til 30 april.

Lørdager holdes lukket fra kl. 16 til mandag kl. 8,30 i tida

1 mai til 31 august og fra kl. 17 til kl. 8,30 i tida 1 september 6 sept. til 30 april.

Jul-, nyttårs- og pinseaften lukkes kl. 15.

B. Søn- og helgedager (herunder 1 og 17 mai) samt påskeaften holdes helt lukket.

Forandringen skal gjelde inntil videre fra og med 21 september 1947.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekts § 1 å gjelde.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

25 oktbr.

I medhold av kongelig resolusjon av 24 februar 1939 fastsetter departementet med dette i samsvar med lov av 25 juni 1935 nr. 12 § 15 at den som i Gamvik herred, Finnmark fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1948 skal ha bevilling.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

27 oktbr.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Kristiansand bystyre i møte 9 juni 1947 om regulering av Dalene.

Samtidig stadfester departementet i henhold til lovens § 3, bystyrets vedtak samme dag om at vedtekter til regulering av bydelene i landdistriktene på vestsiden i Kristiansand stadfestet 26 oktober 1942, oppheves for så vidt angår det nå regulerte område.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

27 oktbr.

I henhold til § 57, jfr. § 3, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, stadfestes som gjeldende inntil videre vedtak av Mo bystyre i møte 1 oktober 1947 om endring i betalingsregulativ for oppmålingsforretninger i Mo, hvorefter vedtekt til bygningslovens § 57 kommer til å lyde således for nevnte by: § 7 (til lovens § 57).

Punkt 1. For kart- og oppmålingsforretninger betales:

For arealer inntil 500 m ²	kr. 35
—»— over 500 » inntil 1000	» 45
—»— » 1000 » » 1500	» 55
og videre kr. 10 for hver overskytende 500 m ² til og med 5 000 m ² .	
Deretter » 10 » » » 1000 » —» 20 000 ».	
Og 20 000 m ² betales med kr. 5 for hver 1000 m ² .	

I betalingen er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt forretningens beskrivelse med kart og bekreftet utskrift av oppmålingsprotokollen (målebrev).

27 oktbr. Punkt 2. Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{5}$ av ovenstående under punk 1 bestemte gebyr for hver særskilt oppmålt del.

Punkt 3. For frammøte til begjært oppmålingsforretning som av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 5.

Punkt 4. For ekstra gjenpart av kartforretningen betales $\frac{1}{5}$ av det under punkt 1 bestemte gebyr, dog minst kr. 10.

Punkt 5. For ny påvisning av grenser etter foreliggende målbrev betales kr. 5 for hvert punkt som forlanges påvist, dog minst kr. 10.

Punkt 6. For attest vedkommende grunneiendommer og forandring i deres areal betales kr. 2.

27 oktbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at de nevnte lover skal gjøres gjeldende for Båtsfjord i Vardø herred, Finnmark fylke, innenfor disse grensene:

Grensen går fra Bjørnenakbukta ved et punkt avmerket med +B i fjeld samt en liten stenvarde og derfra til et punkt som er avmerket på samme måte ved nordvestgrensen av J. E. Abrahamssens eiendom matr. nr. 740. Herfra går grensen til et polygonpunkt 82 ved Hamnelva utfor bassenget og videre til polygonpunkt 53 ved skolelva 155 meter fra skolen. Går derfra i retning 213° til et punkt merket +B i fjeld beliggende 129,70 meter i retning 305° fra nordvest-hjørnet av Erling Myhres våningshus. Herfra går grensen til et punkt merket +B i stor stein ved Marielva 285,35 meter fra nordvestpillen av vegbroens gelender og 17,5 meter nord for elvebredden, slik at forbindelseslinjen går 5 meter nord for brønnhuset i elva. Videre går grensen i retning 154° til et punkt merket +B i stor stein øst for Vatnet, 65 meter fra bredden og i flukt med det vestligste hjørne av Jens Olsens våningshus og det nordøstligste hjørne av Vilsgårds pakkhus, 215,80 meter fra først-nevnte hjørne i sørlig retning. Fra dette punkt fortsetter grensen til et punkt ved Perselva merket +B i loddrett fjellside, 59 meter fra sjøen og 19 meter vest for elvebredden. Herfra går grensen i retning 29° , således at hele Hamneset kommer innenfor grensen. Grenselinjen 1—2 forlenges ut over 1 til skjæring med sistnevnte grense.

Grensen er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

Lov om Noregs Småbruk- og Bustadbank.

30 oktbr.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 4 juli 1947 som lyder so:

Kapitel 1.*Noregs Småbruk- og Bustadbank.***§ 1. Formålet.**

Noregs Småbruk- og Bustadbank (før den Norske Stats Småbruk- og Boligbank) har til formål å yta lån til å reisa, kjøpa, utvida og kosta på bruk og til å reisa, utvida og kosta på bustader.

§ 2. Fond og innlån.

Banken har eit grunnfond av statsmidel skipa på den måten og så stort som Stortinget fastset. Fondet høyrer staten til, men kan ikkje krevjast attende så lenge banken har skuld.

Bankstyret kan med samtykke frå vedkomande departement ta innlån opp til ti gonger den summen grunnfondet er på. Staten er ansvarleg for at rente og avdrag på låna blir rett betalte.

Departementet gjev nærmare reglar om grunnfond og innlån.

§ 3. Ålmenne reglar om utlån.

Dei låna banken yter, skal betalast ut i pengar med heile summen lånet lyder på. Det skal svarast rente av låna etter den rentefoten som Stortinget til kvar tid har fastsett. Avdrag på låna skal betalast i samsvar med det som er fastsett nedafor for dei ulike slag lån, likevel slik at lånaren kan svara større avdrag enn fastsett eller løysa inn heile lånet på ein gong.

Staten svarar dei tapa banken har på lånarar eller garantistar som ikkje greier skyldnadene sine.

§ 4. Styreskipnad.

Hovudstyret og avdelingsstyra i Kongeriket Noregs Hypotekbank skal og stå føre verksemda i Noregs Småbruk- og Bustadbank. Forretningane skal delast mellom hovudsætet og avdelingskontora, og banken skal arbeida i samsvar med nærmare forskrifter som Kongen gjev. Når ei avgjerd i denne lova er lagd til bankstyret, kan anten hovudstyret eller avdelingsstyret ta avgjerda om ikkje anna er særskilt fastsett.

30 oktbr.

§ 5. Plikter for bankstyret.

Hovudstyret står føre verksemda i banken og har ansvar for at han blir driven fullnøyande etter gjeldande lov og føresegner. Bankstyret prøver lånsøknadene og avgjer om lån skal ytast og kor stort det skal vera. Det skal ta omsyn både til garantistane og til banken.

Kvart fjerdingår sender hoveudstyret eit utdrag av rekneskapen til departementet og når rekneskapsåret er ute, ei melding om verksemda saman med ei oppgåve over det garanti- og lånansvaret som kvar einskild kommune har til banken. Denne meldinga skal kvart år sendast til Stortinget og skal prentast anten heilt ut eller i utdrag.

§ 6. Tilsyn og ettersyn.

Banken står under tilsyn av departementet. Riksrevisjonen held ettersyn med forretningsførsla i banken når ikkje departementet har serskilt fastsett noko anna.

§ 7. Styringskostnad.

Staten ber utgiftene med bankstyringa etter løyving av Stortinget.

Stortinget fastset vederlaget til medlemene i hovudstyret og avdelingsstyra. Like eins løna til tenestemennene.

Kapitel 2.

Småbruk- og bustadnemnder.

§ 8. Vanlege småbruk- og bustadnemnder.

I kvart herad skal det vera ei småbruk- og bustadnemnd. Medlemene i jordstyret er samstundes medlemmer i småbruk- og bustadnemnda, som attåt har ein formann oppnemnd av bankstyret. Er det skipa meir enn eit jordstyre i eit herad, skal det vera like mange småbruk- og bustadnemnder, men det skal vera same formann for desse nemndene. Bankstyret kan òg nemnda opp same mann til nemndformann i meir enn ein kommune.

Formannen blir oppnemnd til så lenge, men ikkje for meir enn fire år. Kvar som ikkje har fylt 60 år, er pliktig til å ta mot oppnemning. Men den som har gjort teneste i fire år, kan krevja seg fritaking i like lang tid. Bankstyret kan når som helst kalla oppnemninga tilbake. Men formannen kan da anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd. Ankefristen er åtte dagar, rekna frå den tida formannen fekk melding om tilbakekallinga.

§ 9. Serskilde bustadnemnder.

30 oktbr.

I kvar by skal det vera ei bustadnemnd. I herad kan bankstyret etter framlegg eller fråsegn frå heradstyret gjera vedtak om å skipa serskilde bustadnemnd. I så fall skal nemnda etter § 8 kallast småbruksnemnd og berre ha å gjera med lån etter kap. 3 og 4. Er det meir enn ei sokn i heradet, kan bankstyret etter framlegg eller fråsegn frå heradstyret fastsetja at det skal vera serskilde nemnd for kvar sokn.

Bustadnemnda har tre medlemer, ein formann oppnemnd av bankstyret og to medlemer valde av kommunestyret. Om formannen gjeld det som er fastsett i § 8, på tilsvarande måte. Dei to andre medlemene med varamenn blir valde for fire år mellom dei i kommunen som står i det kommunale røysterettsmannalet. Minst ein av medlemene skal vera bygningskunnig. Kvar som ikkje har fylt 60 år, er pliktig til å ta mot val, men den som har gjort teneste i fire år, kan krevja seg fritaken i like lang tid.

Bankstyret eller kommunestyret kan ta kommunevalde medlemer eller varamenn fri frå ombudet når dei forsømer pliktene sine eller på annan måte syner seg uskikke. Blir nokon teken fri, kan han innan åtte dagar etter han fekk melding om det, anka saka inn for departementet til endeleg avgjerd. Når ankefristen er ute, eller saka er endeleg avgjerd, skal kommunestyret straks velja ny medlem eller varamann som gjer teneste for resten av valbolken.

§ 10. Om arbeidet til nemndene.

Bankstyret gjev føresegner om dei gjeremåla nemnder, nemndutval, takstutval og nemndformenn skal ha, om førehavingsmåten, om samarbeid mellom småbruk- og bustadnemnder og jordstyre og om korleis nemndene elles skal arbeida, og om betaling for takstar og etterrøkingar. Banken og departementet kan påleggja nemndene serlege gjeremål utanom dei vanlege.

Småbruk- og bustadnemnda er vedtaksfør med fire medlemer, når nemndformannen og formannen eller varaformannen i jordstyret er med. Står røystene likt, gjer nemndformannen utslaget. Dei serskilde bustadnemndene er ikkje vedtaksføre utan alle medlemene er til stades.

Ingen må vera med når ei sak er føre som han sjølv eller ekte maken hans har personleg interesse i, eller som gjeld nokon han er i skyldskap eller mågskap med i opp- eller nedstigande line eller i sideline så nær som syskenbarn.

§ 11. Vederlag for nemndarbeid.

Nemndformannen har fast årsløn og attåt betaling for takstar likt med dei andre medlemene i nemnda, jfr. §§ 10 og 41. Bankstyret

30 oktbr. fastset årsløna etter at kommunestyret har hatt høve til å seia si meining. Er det meir enn ein kommune i eit formannsdistrikt, blir løna til formannen fastsett serskilt for kvar kommune. Dei vedtaka som bankstyret gjer om løna, kan både kommunen og nemndformannen anka inn for departementet. Banken og kommunekassa ber kvar sin halvpart av løna. Kommunen ber dei andre utgiftene nemndene har. Banken kan avgjera om ein nemndformann skal få skyss-pengar for reiser over ei viss lengd. Banken betaler utgiftene til dette.

Dei andre medlemene har ikkje anna vederlag enn betaling for takstar (§ 10) og for etterrøkingar (§ 20, jfr. § 41). Banken svarar utlegga til takst.

Bankstyret kan, når det finn grunn til det, gje reglar om serskilt vederlag til nemndene for gjeremål etter § 10, fyrste leden, siste punktet.

Kapitel 3.

Småbrukslån til einskildmenn.

§ 12. Kva lån kan ytast til.

Lån etter dette kapitlet kan ytast til å:

1. Skipa bureisingsbruk eller andre nye bruk. Skal eit bruk reknast for bureisingsbruk, må i regelen minst $\frac{2}{3}$ av dyrkingslandet vera udyrka.
2. Kjøpa eldre bruk.
3. Byggja turvande, nye hus på eldre bruk eller gjera heller stor vøling på eldre hus på slike bruk.
4. Auka eldre bruk med jord eller lunnende som det høver å leggja til bruk som er for små, og til å gjera byggjearbeid som trengst på grunn av utviding.

§ 13. Dei vilkåra lånsøkjaren må fylla.

Høve til å få lån har berre norsk statsborgar, mann eller kvinne som:

1. Er skikka til sjølv å skipa og eiga eit bruk, driva og halda det ved lag som jordbruk, og til å dyrka det opp når det gjeld lån til bureisingsbruk,
2. treng monaleg hjelp til å skipa, byggja på, utvida eller kjøpa bruket,
3. etter siste skattelikning ikkje eig meir enn kr. 15 000 i midel, innbu ikkje medrekna,
4. ikkje elles eig fast eigedom som har så stort verd at han saman med verdet på bruket går over den grensa som er sett i § 14.

Ved skjønnet over om ein lånsøkjar er skikka etter nr. 1 ovafor, 30 oktbr. skal det og takast omsyn til eigenskapane som ektemaken og borna til lånsøkjaren har. Lån bør i regelen ikkje ytast til nokon som er under 21 år gamal.

§ 14. Vilkår som gjeld eigedomen.

Før det kan bli ytt lån, må det vera haldi takst i samsvar med reglane om dette.

Takstsummen for 1) verdet på eigedomen som han no er (eigedomstaksten) og 2) kostnaden med turvande vøling på eldre hus eller turvande ny husbygging (byggjetaksten) er til saman låneverdet til bruket. Skal bruk utvidast, går 3) verdet til den jorda eller dei lunnende som skal kjøpast attåt, òg inn under låneverdet.

Låneverdet må ikkje vera over kr. 40 000.

Den eigedomen lånet gjeld, må vera serskilt skyldsett og vera skikka til jordbruk. Han må vera så stor at han gjev arbeid nok for ein huslyd, når det ikkje er opplyst om tilhøve som gjer at bankstyret utan tvilsmål kan gje lån på mindre bruk. Bruket må ikkje i noko høve ha mindre enn 5 dekar (mål) dyrka jord eller dyrkingsland. Det bør elles om det er råd ha slike lunnende som er rekna for turvande for eit lite gardsbruk etter tilhøva på staden, som beite, torvmyr og skog.

Bruket må ha eller få dei husa som trengst til bustad og til jordbruksdrifta, dersom ikkje bankstyret i samsvar med tilråding frå nemnda og kommunen heilt eller i nokon mon gjev lånaren utsetjing med dette ei viss tid.

Kjøpesummen må i alle høve vera rimeleg etter eigedomsprisane på staden.

§ 15. Kor stort brukslån kan vera.

Når bankstyret meiner det er forsvarleg kan det yta lån på opp til $\frac{9}{10}$ av låneverdet på nye bruk og husmanns-, bygsle- og leiglendingsbruk eller andre eldre bruk når den førre eigaren er død eller er så gamal eller arbeidsufør at han ikkje lenger kan driva bruket. Til kjøp av eldre bruk i andre høve kan bankstyret yta lån på opp $\frac{7}{10}$ av eigedomstaksten.

Er kjøpesummen for eigedom, jord eller lunnende lægre enn verdetaksten, kan lånet ikkje vera over $\frac{9}{10}$ av kjøpesummen for bruk som nemnt i fyrste punktum i denne paragrafen og ikkje over $\frac{7}{10}$ av kjøpesummen når det gjeld kjøp av eldre bruk i andre høve.

Ikkje noko lån kan vera over kr. 15 000.

Blir det ytt statstilskot eller stønadslån til å byggja hus, må

30 oktbr. lånet saman med statstilskotet og stønadslånet ikkje vera over dei grensene som er sette ovafor i fyrste og andre leden.

Er det pantegjeld på bruket med prioritet føre banklånet, skal gjelda samanlagd ikkje vera større enn det som er fastsett i fyrste og andre leden.

§ 16. Avdrag.

Lån til å skipa bureisingsbruk og andre nye bruk er avdragsfrie dei fyrste 5 åra. Andre lån er avdragsfrie i 2 år. Alle låna skal deretter betalast tilbake innan 47 år i halvårsterminar, og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin.

Blir det ytt lån til ein eigedom som det før er lån på frå banken, kan bankstyret auka avdragstida for det gamle lånet med opp til 47 år. Halvårsterminen for begge låna til saman må ikkje i noko høve vera mindre enn terminen var for det fyrste lånet.

§ 17. Skyldsetjing.

Skylddeling til å skilja ut bruk som det blir søkt om lån til, eller ny skyldlegging på slike bruk, kan ein krevja at nemnda gjer utan serskild betaling når forretninga kan gjerast saman med takseringa. Elles gjeld dei vanlege reglane om skyldsetjingar.

§ 18. Trygd.

Til trygd for lån skal banken ha:

1. Panterett i bruket med hus og branntrygdesum etter reglane i § 19.
2. Kommunegaranti etter reglane i § 26. Kommunegarantien gjev kommunestyret på den staden bruket ligg. I garantivedtaket fastset kommunestyret om det skal vera vilkår for garantien at lånet får panterett på fyrste prioritet eller kva hefte skal ha prioritet føre lånet. Det må ikkje setjast til vilkår for kommunegaranti at lånsøkjaren skal oppfylle skyldnader som ikkje har samband med formålet med lånet. Kommunen bør ikkje garantera når nemnda meiner at kjøpesummen ikkje er rimeleg etter eigedomsprisane på staden. Har lånsøkjaren heimstadrett i ein annan kommune, kan den garantera for lånet etter samtykke frå heradstyret der bruket ligg.

§ 19. Nærmare om pantetrygda.

For lån etter § 12 skal banken i regelen ha fyrste prioritets panterett i bruket, men etter tilråding frå nemnda og med samtykke frå kommunestyret kan bankstyret gjera unnatak frå denne regelen.

Skal eit hefte greiast med et årleg yting, blir det rekna for å 30 oktbr. svara til ei gjeld på 25 gonger årsytinga. For føderåd avgjer nemnda etter skjøn kva heftet skal setjast til, men det skal ikkje vera mindre enn 5 gonger årsytinga.

Hefte på eigedomen som eit bruk blir skilt ut ifrå, kan ein sjå bort ifrå når bankstyret etter tilråding frå nemnda og med samtykke frå kommunestyret meiner at det kan gjerast utan tvilsmål.

§ 20. Om utbetaling av lån.

Når banken har fått det tinglyste pantebrevet, sender han lånesummen til kommunekasseraren eller i unnatakshøve til ein kasserar som kommunestyret har nemnt opp og banken har godkjent. Kasseraren styrer med pengane for banken. Kasseraren let pengane frå seg vidare i samsvar med tilvising frå banken etter framlegg frå nemndformannen. Banken fastset etter framleg frå nemndformannen kor mange delar lånet kan tilvisast i. Eit lån kan i regelen ikkje krevjast tilvist i meir enn fire delar. Til dess heile lånet er utbetalt, bør den delen som er ubrukt setjast inn i sparebank, såleis at renta fell til lånaren. Kommunekasseraren kan ikkje, enda om lånaren samtykkjer, bruka noko av lånet til skattar eller andre skyldnader som lånaren har til kommunen.

Den delen av lånet som er ytt til bygging, blir i regelen fyrst tilvist etter kvart som arbeidet går fram i samsvar med planen. Banken kan gje nemndformannen fullmakt til å tilvisa byggjeutgiftene etter kvart som dei går på, opp til ein viss sum som banken fastset på førehand i kvart einskilt tilfelle. Siste delen av lånet kan ikkje betalast ut før heile byggjearbeidet er ferdig og banken har godkjent det.

I framlegget som nemndformannen gjev til banken om tilvising, skal han i store drag gjera greie for arbeidet som er gjort og det som enno står att. I spørsmål om fullmakt etter reglane i andre leden skal formannen òg opplysa kva pengane skal gå til. Gjeld det siste delen av lånet, skal han når han har sett etter på staden, gje fråsegn om han har funni at byggjearbeidet er fullført etter planen, eller om det er noko som står att, og i så fall kva det er. Synfaring skal formannen gjera saman med ein annan medlem i nemnda, helst den bygningskunnige, eller ein annan kunnig og påliteleg mann. Han skal skriva under på fråsegna saman med nemndformannen. Medunderskrivaren har krav på betaling av lånaren for synfaringa. Betalinga blir fastsett i forskriftene som blir gjevne etter § 10, fyrste leden. Før byggjearbeid blir sett i gang, skal nemndformannen sjå til at lånaren anten kan få tak i det han treng utan-

30 oktbr. om lånet til å fullføra bygget etter planen, eller godtgjer at byggje-arbeidet kan bli fullført likevel.

Bankstyret kan gje nærmare forskrifter om utbetaling av lån.

§ 21. Når lånet må vera brukt.

Heile lånet må vera brukt innan fire år etter at det er sendt til utbetaling, dersom ikkje banken etter søknad har gått med på å lengja fristen. Når fristen er ute, har lånaren ikkje krav på å få lånet utbetalt, men banken kan gå med på å betala ut heile lånet eller noko av det når det er serlege grunnar for det. Er berre ein del av eit lån brukt når fristen er ute, kan banken dra inn den delen av lånet som alt er utbetalt.

Ved utgangen av kvart år skal kasseraren gje oppgåve til banken over det som står att på lån han har teki mot til utbetaling. Bankstyret fastset nærmare reglar om oppgåva.

§ 22. Ansvar for kommunen.

Dersom kommunekasseraren eller annan kasserar som kommunen har nemnt opp etter § 20, fyrste leden, valdar tap for banken med pliktstridig åtferd, er kommunen ansvarleg for tapet.

§ 23. Skyldnader som lånarane har. Tilsyn.

Til lånet er innløyst, har lånaren plikt til å driva bruket som jordbruk på forsvarleg måte, halda ved lag husa og dei gjerda som trengst, og dertil halda husa trygda mot brann for fullt verd i ei branntrygdekasse som bankstyret godkjenner. Gjeld det bureisingsbruk, skal lånaren òg dyrka opp jorda på forsvarleg måte. Ein lånar kan ikkje utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret leiga bort noko av jorda eller setja opp leigehus på bruket.

Nemndformannen fører tilsyn med at lånarane held skyldnadene sine. Han skal sjå over bureisingsbruk og andre bruk så tidt som kommunestyret eller bankstyret fastset, i regelen minst ein gong i året for bureisingsbruk og ein gong kvart tredje år for andre bruk. Innan utgangen av februar kvart år sender nemndformannen melding til kommunestyret om dei oversyna han har haldi i året. Kommunen sender meldinga til banken saman med ei fråsegn.

Har ein lånar mishaldi nokon av skyldnadene sine, skal nemndformannen straks melda frå til kommunen og banken. Det same gjeld når lånaren har overført bruket til nokon annan utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret, eller bruket går til ny eigar etter arvefall.

30 oktbr.

§ 24. Inndraging av lån.

Bankstyret kan dra inn lånet:

1. Når lånaren misheld noko av skyldnaden sin etter § 23.
2. Når lånaren utan samtykke frå kommunestyret og bankstyret har overført bruket til nokon annan. Lånet kan ikkje dragast inn om den nye eigaren fyller dei vilkåra som er fastsette for lånarar i banken eller er barn, barnebarn, verbarn, adoptivbarn eller fosterbarn til avhendaren og nemnda meiner at kjøpesummen er rimeleg.
3. Når bruket etter dødsfall eller odelsløysing går over til nokon annan enn attlevande ektemake eller ein arving som nemnda seier er skikka til å ha bruket.

Kommunestyret kan krevja at lånet blir inndregi når vilkåra for inndraging etter denne paragrafen ligg føre.

§ 25. Overføring av lån etter tvangssal.

Blir ein eigedom som banken har panterett i, seld på tvangsauksjon til nokon som fyller vilkåra for å ha lån i banken, kan bankstyret føra lånet over på den nye eigaren. Når tilhøva talar serleg for det, kan lånet òg førast over på ein kjøpar som ikkje fyller desse vilkåra. I begge høve skal kommunegarantien stå ved lag.

Reglane ovafor gjeld på tilsvarande måte når banken skal avhenda eigedomar som han har teki over etter tvangsauksjon.

§ 26. Tap på utlån.

Tap på utlån ber staten med $\frac{2}{3}$, kommunen med $\frac{1}{3}$.

Staten betaler heile summen til banken og krev inn det som fell på kommunen.

Kapitel 4.

Lån til kommunar til kjøp (forkjøp) eller oreigning av visse eigedomar i samsvar med jordlovene.

§ 27. Nærmare om når lån kan ytast.

For å få tak i jord og lunnende i samhøve med jordlovene kan ein kommune få lån:

1. Til å kjøpa jord og lunnende med tanke på å skipa nye bruk eller til å leggja attåt bruk som er for små, og i serlege høve til å kjøpa landeigedom som skal stykkjast ut i bruk. Det som blir kjøpt, må vera skikka til formålet, og kjøpesummen må vera rimeleg etter eigedomsprisane på staden.

Når hovudformålet med kjøpet er som nemnt, kan det òg ytast lån om kommunen vil selja husa og ein mindre del av

30 oktbr. jorda til anna formål eller bruka noko av eigedomen for eiga rekning.

2. Til å svara vederlag ved tvangsavståing etter jordlovene i slike høve som nemnt i nr. 1, og ved tvangsavståing av husmanns-, byggle- og leiglendingsbruk. Er avståinga sett i verk etter søknad frå einskildmann, må søkjaren og eigedomen fylla vilkåra for lån.

§ 28. Kor stort lånet kan vera.

Det kan ytast lån som svarar til kjøpesummen eller vederlagssummen for eigedomen med tillegg for turvande utgifter med kjøpet eller oreigninga.

Gjeld det jord eller landeigedom til nye bruk, kan lånet dessutan brukast til turvande utgifter med vegar, vassleidningar, hovudgrøfter og andre slike store arbeidstiltak som bør gjerast under eit for heile eigedomen, for di kostnaden blir minst på den måten.

Lån til kjøp (forkjøp) kan ikkje i noko høve vera større enn eigedomstaksten, med tillegg av utgiftene til slike tiltak som er nemnde i andre leden.

Lån til løysingssummen ved tvangsavståing etter søknad frå einskildmann kan ikkje setjast høgre enn det lånet søkjaren kan få på eigedomen i samsvar med reglane i kap. 3.

§ 29. Lånesøknader, innsending og avgjerd.

I lånesøknaden skal kommunen gjera nærmare greie for formålet og gje opp kjøpesummen (løysingssummen) og andre kjøpevilkår. Kommunen skal elles gje dei opplysningane banken krev. Gjeld det lån til å få tak i jord o. a. som skal brukast til å skipa nye bruk eller leggjast attåt eldre bruk som er for små, skal det fylgja med søknaden ein plan for å nytta ut eigedomen. Vil kommunen gå til slike arbeidstiltak på eigedomen som nemnt i § 28, andre leden, skal det òg leggjast ved ein plan for dette, utarbeidd av ein offentleg landbrukstenestemann. Ved eigedomskjøp skal det i alle høve leggjast ved takst over eigedomen frå nemnda (takstutvalet).

Lånesøknaden med vedlegg og utskrift av kommunestyrevedtaket skal sendast til fylkesmannen, som så sender saka med si fråsegn til banken. Saka går med fråsegn frå banken til departementet, som avgjer etter komunestyrelovene om komunen skal få samtykke til å ta opp lånet.

§ 30. Skyldnader som kommunen har.

Kommunen skal på fullnøyande måte så snart råd er, setja i verk det tiltaket som lånet er ytt til. Om jord o. a. som skal nyttast til nye

bruk, gjeld serskilt at eigedomen straks skal stykkjast ut i bruk 30 oktbr. som fyller vilkåra for lån etter § 14, tredje og fjerde leden. Når nemnda eller kommunestyret held det turvande, skal nemnda få hjelp til dette arbeidet av utskiftingsformannen eller den som er i staden hans. Kommunen yter betaling for hjelpa etter reglane for underutskiftingar.

Bruka skal avhendast til folk som fyller vilkåra for å få lån. Prisen bør ikkje setjast høgre enn det som ein brukar kan betala når han vil sitja med eigedomen og driva han som jordbruk. Prisen må ikkje i noko høve setjast høgre enn det bruket kostar kommunen. Desse reglane gjeld på tilsvarende måte når nokon vil avhenda jord og lunnende som skal leggjast til bruk som er for små.

§ 31. Trygd, tilbakebetaling og inndraging av lån.

Til trygd for lånet skal banken, etter nærmare avgjerd av bankstyret, ha panterett i den eigedomen o. a. som lånet gjeld.

Lånet skal betalast tilbake innan den fristen bankstyret fastset, seinast innan 5 år frå tilsegn om lånet vart gjeven. I serlege høve kan bankstyret gje utsetjing med tilbakebetalinga. Salssummane for bruk, jord og lunnende som kommunen avhendar, skal gå til avdrag på lånet og straks betalast inn til banken. Får kjøparen lån kan banken ta til avdrag på lånet så mykje av brukslånet som salssummen er.

Misheld kommunane nokon skyldnad som er pålagd i § 30, kan bankstyret krevja at lånet skal betalast tilbake straks. Det same gjeld om kommunen elles misheld nokon skyldnad han har i samband med lån etter dette kapitlet.

§ 32. Ymse forskrifter.

Lån til kommune kan betalast ut straks eller etter kvart som det trengst til å oppfyllya kjøpevilkåra. Til lånet er innløyst, fører nemndformannen tilsyn med at det formålet lånet er ytt til, blir stetta på fullgod måte. Det skal kvart år sendast melding til banken etter nærmare vedtak av bankstyret.

§ 33. Lån til sams beite og husbruksskog for små bruk.

Ein kommune kan få lån til å kjøpa eller til å svara vederlag i tvangsavståing etter jordlovene for:

1. Mark til sams beite for små bruk og til å byggja turvande hus på beite når det er vanskeleg på annan måte å skaffa tenleg beite til slike bruk.

30 oktbr. 2. Skog til husbruksskog i samsvar med lov frå 9 juni 1939.

Kommunen skal overlata beitet til eit beitelag og skogen til eit lag av jordbrukseigarar på vilkår som bankstyret godkjenner.

Banken skal ha kommunegaranti etter reglane i § 26 for det lånet som laget tek over.

Avdrag på låna skal vera som fastsett for bureisingslån. Vinninga av skog som blir avverka på beitet, skal gå til omframt avdrag på lånet. Det same gjeld innvunni overskot av husbruksskog dersom bankstyret ikkje samtykkjer i utbetaling til lotteigarane.

Reglane i dette kapitlet skal elles så langt det høver, gjelda på tilsvarende måte for lån til å få tak i sams beite og husbruksskog.

Kapitlet 5.

Bustadlån til eindskildmenn.

§ 34. Når lån kan ytast og kva vilkår lånsøkjaren må fylla.

Norsk statsborgar, mann eller kvinne, kan få lån til å byggja opp eigen, ny bustad, til å byggja turvande nye hus i staden for eldre hus som må rivast, eller til å gjera turvande heller stor vøling på eldre bustad eller til å kjøpa grunnen når bustaden ligg på annanmanns grunn når han:

1. Er skikka sjølv til å eiga og halda ved lag eigen bustad.
2. Treng ei serleg hjelp til å byggja eller setja i stand bustaden eller til å kjøpa grunn, og midelen hans etter skattelikninga for siste året er høgst kr. 15 000, innbu ikkje medrekna.
3. Ikkje elles eig fast eigedom som har så stort verd at han saman med verdet på bustaden går over den grensa som er sett i § 35.

§ 35. Vilkår som gjeld eigedomen.

Før det kan ytast lån, må det vera haldi takst i samsvar med dei reglane som er fastsette om dette.

Låneverdet er:

Takstsummen for 1) verdet av tomte i fritt sal med tillegg for verdet av eldre hus om slike finst, men med frådrag når det gjeld leigd grunn, av ein sum som svarar til 25 gonger årsleiga for grunnen (eigedomstaksten) og 2) kostnaden med det byggjearbeidet som er planlagt (byggjetaksten).

Lån kan berre ytast til bustader som etter planen kan hysa ein eller to huslydar, i denne lova kalla ein- og tomannshus. Til bustad blir òg rekna dei uthus som trengst. Bustaden må bli bygd fullt ferdig dersom bankstyret ikkje i serlege høve etter tilråding frå

nemnda og kommunen, går med på å gje utsetjing for ei vis tid 30 oktbr. med noko av byggjearbeidet.

Låneverdet utan frådrag av kapitalisert leigeavgift for grunnen må i byane og byliknande strok i bygdene ikkje vera over kr. 30 000 og i bygdene elles ikkje over kr. 25 000. Dersom eit kommunestyre søkjer om det, og bankstyret rår til, kan departementet setja opp låneverdsgrensa til kr. 40 000 i byar og byliknande strok i bygdene og til kr. 30 000 elles i bygdene når det gjeld lån til tomannshus eller til murhus som blir bygde.

Verdet av grunnen utan frådrag av kapitalisert leigeavgift må ikkje vera over kr. 6 000 i byane og byliknande strok i bygdene og ikkje over kr. 4 000 elles i bygdene. Dersom eit kommunestyre søkjer om det og bankstyret rår til, kan departementet utvida desse grensene i einiske tilfelle.

Låneverdsgrensa kan i byliknande strok i bygdene òg setjast opp etter søknad frå bystyret i ein by som grensar innåt, når heradstyret og bankstyret rår til.

Bankstyret avgjer om eit strok skal reknast for byliknande etter reglane i denne lova.

§ 36. Nærmare om tomte og om bustader på leigd grunn.

Tomta må i regelen ikkje vera over 5 dekar dyrka jord eller dyrkingsland. I bygdene skal grunnen skyldsetjast serskilt når lån-søkjaren er eigar. I alle høve skal grensene til tomte vera tydeleg merkte.

Lån til bustad på leigd grunn kan berre ytast når leigetida er fastsett slik at ho ikkje kan gå ut i den tilbakebetalingstida som gjeld for lånet eller at ho ikkje kan gå ut i denne tida utan samtykke frå bankstyret og den kommunen som har garantert for lånet. Leigaren må òg ha rett til å løysa inn grunnen når leigetida er ute etter det verdet tomte da har, dersom eigaren ikkje vil ta over etter lovleg skjøn dei husa som er bygde på grunnen.

Det som er fastsett i andre leden, gjeld ikkje når det er staten, eit offentleg fond, ein kommune eller ein ålmenning som eig grunnen.

§ 37. Kor stort bustadlån kan vera.

Når bankstyret meiner det er forsvarleg, kan det yta lån på opp til 9/10 av låneverdet til nye bustader, men ikkje i noko høve med meir enn 9/10 av den verkelege kjøpesummen til grunnen med tillegg av byggjetaksten. Lån til turvande, heller stor vøling på eldre bustader kan like eins ytast med opp til 9/10 av byggjetaksten.

30 oktbr. Lån som i samsvar med § 39, siste leden, blir ytt utan kommunegaranti, kan vera opp til $\frac{5}{10}$ av låneverdet, men ikkje i noko høve høgre enn $\frac{5}{10}$ av kjøpesummen med tillegg av byggjetaksten.

Ikkje noko lån kan vera over kr. 15 000 i byane og i byliknande strok i bygdene og ikkje over kr. 12 000 elles i bygdene. Dersom eit kommunestyre søkjer om det, og bankstyret rår til, kan departementet setja opp lånegrensa til kr. 20 000 i byar og byliknande strok i bygdene og opp til kr. 15 000 elles i bygdene når det gjeld lån til tomannshus eller murhus som blir bygde. Lånegrensa kan i byliknande strok i bygdene òg bli sett opp etter søknad frå bystyret i ein by som grensar til når heradstyret og bankstyret har rådd til.

Blir det ytt statstilskot eller stønadslån til å byggja hus, må lånet sammen med statstilskotet og stønadslånet ikkje vera over dei grensene som er sette ovafor i fyrste og andre leden.

Er det pantegjeld på bustaden med prioritet føre banklånet, skal gjelda til saman ikkje vera større enn det som er fastsett ovafor i fyrste og andre leden.

§ 38. Avdrag.

Låna er avdragsfrie dei fyrste 2 åra. Dei skal deretter betalast tilbake innan 47 år i halvårsterminar og slik at rente og avdrag til saman blir om lag same summen for kvar termin.

Blir det ytt lån til ein eigedom som det før er lån på frå banken, kan banken auka avdragstida for det gamle lånet med opp til 47 år. Halvårsterminen for låna til saman må ikkje i noko tilfelle vera mindre enn terminen var for det fyrste lånet.

§ 39. Trygd.

Til trygd for bustadlån skal banken ha:

1. Panterett i eigedomen med hus og branntrygdesum. Reglane i § 19 gjeld på tilsvarende måte.
2. Kommunegaranti etter reglane i § 26.

Reglane i § 18, nr. 2, gjeld på tilsvarende måte. Kommunegarantien gjev kommunestyret på den staden bustaden ligg. Har lånsøkjaren levevegen sin i ein by, men vil byggja seg bustad i eit herad, kan bystyret garantera for lånet, når heradstyret samtykkjer.

Banken kan gje lån utan kommunegaranti når lånsøkjaren bur eller har levevegen sin i ein by, men vil byggja seg bustad i eit herad, jfr. § 37, andre leden.

§ 40. Skyldnader som lånarane har. Tilsyn.

Til lånet er innløyst har lånaren plikt til å bu på eigedomen, halda husa ved lag og trygda dei mot brann for fullt verd i ei brann-

trygdekasse som bankstyret godkjenner. Han har plikt til å stella 30 oktbr. forsvarleg med jorda og alt som høyrer til eigedomen.

Når serlege grunnar talar for det, kan lånaren med samtykke frå kommunen og banken flytta frå eigedomen og leiga han bort.

Nemndformannen fører tilsyn med at lånarane held skyldnadene sine. Han skal i regelen sjå over eigedomen minst ein gong kvart tredje år. Om dei meldingane nemndformannen skal gje, gjeld reglane i § 23, andre og tredje leden, på tilsvarende måte.

§ 41. Ymse forskrifter.

Dei forskriftene som er gjevne for småbrukslån i §§ 17, 20, 22, 24 og 25 skal så langt det høver, gjelda for bustadlån etter dette kapitlet. Forskriftene i § 21 skal òg gjelda, men slik at fristen etter fyrste punktum skal vera 2 år.

§ 42. Tap på utlån.

Tap på utlån ber staten med $\frac{2}{3}$, kommunen med $\frac{1}{3}$.

Staten betaler heile summen til banken og krev inn det som fell på kommunen.

§ 43. Serreglar for Finnmark og sume herad i Troms fylke.

For Finnmark og dei herada i Troms fylke som Kongen fastset, gjeld dette:

1. For herad eller delar av eit herad der dei økonomiske tilhøva gjer det turvande, kan Kongen etter søknad frå heradstyret og etter tilråding frå bankstyret, fastsetja at lånsøkjjarar i så tronge kår at dei ikkje kan ta lån på vanlege vilkår, skal kunna få lån etter serreglane i denne paragrafen. Nemnda og heradstyret må gje fråsegn til banken om at lånsøkjaren sit i så tronge kår som nemnt. Lån kan og ytast til å skipa bureisingsbruk.
2. Lån etter denne paragrafen kan etter vedtak av Stortinget bli ytt mot ei lægre rente enn elles fastsett for slike lån. Tomta (jordvidda) kan vera over 5 dekar dyrka jord eller dyrkingsland når verdet ikkje er større enn fastsett i § 35.
3. Lånet kan med eller utan statstilskot eller stønadslån gå opp til det fulle verdet på eigedomen når dette ikkje er over kr. 12 000. Ikkje noko lån kan vera større enn den verkelege kjøpesummen, om så er med tillegg av byggjetaksten.
4. Når heradet er serleg stort eller samferdsletilhøva gjev grunn til det, kan departementet etter søknad frå eit heradstyre og tilråding frå bankstyret samtykkja i at talet på nemndmedlemmer blir auka til 12.

- 30 oktbr. 5. Lån etter reglane i denne paragrafen kan òg bli ytt til bureisarar som leiger grunn av staten. Departementet gjev nærmare reglar om slike lån.

Kapitel 6.

Lån til bustadlag og kommunar til å byggja bustader o. a.

§ 44. Serskilt om lån til bustadlag.

Bustadlag kan få lån til å byggja ein- og tomannshus. Vedtek-
tene for laget og planane for bygging, sal eller bortleige av husa
må vera godkjende av departementet.

Til trygd for lånet skal banken ha:

1. Panterett i dei eigedomane som lånet kviler på, etter nærmare avgjerd av bankstyret.
2. Garanti etter reglane i § 26 frå den kommunen der husa skal byggjast eller — når kommunestyret der samtykkjer — frå ein annan kommune.

§ 45. Serskilt om lån til kommunar.

Ein kommune kan få lån til å byggja ein- og tomannshus i kommunen eller utafor når formålet med lånet er å skapa eigen heim til folk som bur eller har levevegen sin der. Til same formålet kan kommunen òg få lån til kjøp (forkjøp) av fast eigedom som skal stykkjast ut i bustadtomter, og til å svara vederlag for tvangs-
avståing av grunn til bustader. Skal lånet brukast utafor kommunen, kan det ikkje bli gjevi før kommunestyret der bustadene skal bygg-
jast eller eigedomen ligg, har gjevi samtykke.

Planen for bygging, sal eller bortleige av husa eller for ut-
stykking av ein eigedom i bustadtomter må vera godkjend etter kom-
munestyrelovene. Til trygd for lånet skal banken ha panterett i dei
eigedomane som lånet gjeld, etter nærmare avgjerd av bankstyret.

§ 46. Sams reglar for lån etter dette kapitlet.

Det som er fastsett om låneverd og tomt i §§ 35 og 36, gjeld òg for bustader eller tomter som det blir ytt lån til etter dette kapitlet. Bustadene eller tomtene kan ikkje seljast eller leigast bort til andre enn folk som fyller vilkåra for å ha lån etter § 34.

Avdrag på lån skal vera som fastsett for bustadlån til einskild-
mann, jfr. § 38. Om serlege avdrag når bustader eller tomter blir
selde, gjeld reglane i § 31, andre leden, tredje og fjerde punktum,
på tilsvarande måte.

Til lånet er innløyst, har nemndformannen tilsyn med at det
formålet lånet er ytt til, blir stetta på forsvarleg måte. Nemndfor-

mannen skal kvart år senda melding til banken og til kommunen 30 oktbr. når bankstyret gjer vedtak om det. Blir melding ikkje send til fastsett tid, eller blir lånet ikkje forsvarleg nytta til formålet sitt, kan bankstyret dra inn lånet.

Kapitel 7.

Ymse hjelpetiltak.

§ 47. Stønadslån.

Når det blir ytt lån etter reglane i kap. 3, 5 og 6, kan banken gje nedskrivingstilskot som rente- og avdragsfrie stønadslån når dei økonomiske tilhøva gjer det turvande for å få sett opp nye hus eller gjort heller stor turvande vøling på eldre hus.

Stønadslån må ikkje vera over kr. 5 000. Men gjeld det byggje- arbeid på tomannshus eller på både stovehus og uthus på bruk, kan stønadslånet vera opp til kr. 7 000.

For stønadslån gjev låanaren eit pantebrev som til så lenge er rente- og avdragsfritt. Bankstyret kan fastsetja at heile lånet eller noko av det, seinare skal rentast og/eller betalast tilbake etter nær- mare reglar som Stortinget fastset.

§ 48. Nedsett rente.

Til atterreisingsbygg og elles når banken held det turvande, kan han gje lån til ei rente som mellombels blir sett lægre enn den van- lege utlånsrenta i banken. Bankstyret kan setja opp renta til den vanlege satsen når det meiner dette er forsvarleg.

§ 49. Fordeling av utgiftene.

Utgiftene til hjelpetiltak etter §§ 47 og 48 skal staten bera med $\frac{2}{3}$ medan $\frac{1}{3}$ fell på den kommunen som garanterer for det ordinære lånet. Banken legg ut pengane mot refusjon etter reglar som departementet fastset. Departementet kan heilt eller i nokon mon ta fri kommunar som har det sers vanskeleg økonomisk.

Staten set årleg til rådvelde for banken dei midlane som trengst til å gjennomføra hjelpetiltak etter reglane i dette kapitlet.

§ 50. Almenne reglar.

Dei reglar som er gjevne for lån i denne lova, skal så langt det høver, gjelda for stønadslån etter dette kapitlet. Departementet kan etter framlegg frå banken fastsetja nærmare vilkår for å løyva stønadslån og lån til nedsett rente.

30 oktbr.

Kapitel 8.

§ 51. Atterreisingslån.

Lån til atterreising etter krigsskade kan ytast etter serreglar som Stortinget fastset.

Kapitel 9.

Ymse forskrifter.

§ 52. Når lån blir mishaldi eller skal dragast inn.

Når lån blir mishaldi eller skal dragast inn, kan banken frå forfallsdag til terminen blir betalt, rekna ei etterskotsrente av terminane som er høgre enn den renta som gjeld for lånet.

Blir rente og avdrag på lån som er ytt mot pant i fast eigedom, ikkje betalte i rett tid, er heile lånet forfalli til betaling. Dersom banken elles vil dra inn eit lån i samsvar med reglane i denne lova, må lånet seiast opp til innbetaling med eit varsel på 6 veker, men 6 månader når lånet blir inndregi i samsvar med § 24, nr. 3.

Blir lån som er ytt utan pant i fast eigedom, mishaldi anten slik at rente og avdrag ikkje blir betalte i rett tid, eller på annan måte, kan lånet seiast opp til innbetaling med eit varsel på 3 månader.

Ikkje noko lån som er ytt etter denne lova, må søkjast inn for mishalding, og ikkje nokon eigedom som er pantsett for lånet, må seljast frå eigaren, før den kommunen som har garantert for lånet, har fått melding.

§ 53. Melding til banken og kommunen,
om tvangsauksjon.

Når det blir kravt tvangsauksjon eller konkursauksjon over fast eigedom, skal namsretten røkja etter om eigedomen er pantsett til Småbruk- og Bustadbanken. Blir det overlati til ein namsmann å fremja auksjonen, varslar namsretten samstundes om eigedomen er pantsett som nemnt eller ikkje.

Er han pantsett, må den som skal styra auksjonsmøtet, i god tid gje melding til banken om auksjonen, så banken og den som har garantert for lånet, kan la nokon møta opp. Det skal stå i rettsboka om melding er gjeven.

§ 54. Sportelfritak.

Når det blir teki opp eller teki over lån i Småbruk- og Bustadbanken, skal det ikkje betalast sportlar til statskassa for tinglysing eller andre offentlege forretningar som blir gjorde i samband med dette. Overføringspapira og liknande er fritekne for stempelavgift.

For tvangsauksjon over bruk eller bustad blir det ikkje betalt 30 oktbr. sportlar til statskassa dersom auksjonen ikkje blir fremja eller ikkje fører til sal, eller dersom kjøparen er banken, den kommunen som har garantert for lånet, eller ein person som får ta over lånet. Derimot betaler vedkomande part til auksjonsstyraren slikt vederlag som lova om betaling for offentlege forretningar til kvar tid fastset.

Dersom banken eller den kommunen som har garantert for lånet tek over bruk eller bustad etter tvangsauksjon eller på annan måte for di lånet er mishaldi, blir det ikkje betalt stempelavgift på overføringspapira og liknande og heller ikkje sportlar for tinglysing eller andre forretningar som blir utførde i samband med dette.

§ 55. Byggjeteikningar.

Til å fremja helsesam og tenleg byggjemåte kan departementet etter framlegg eller fråsegn frå bankstyret gje nærmare forskrifter om byggjeteikningar og om bygging og innreiing av hus som det blir ytt lån til etter denne lova.

§ 56. Straff-føresegner.

Går tilfellet ikkje inn under strengare straffebod, blir det straffa med bøter:

1. Når ein lånar bruker lån frå Småbruk- og Bustadbanken til anna enn det lånet er ytt til.
2. Når ein nemndformann eller ein nemndmedlem med overlegg eller grovt aktlaust:
 - a. gjev urette eller misvisande opplysningar til kommunestyret, banken eller departementet,
 - b. set takstar som openbert er urette,
 - c. ikkje fylgjer dei reglane som er sette for takseringar, eller
 - d. elles ikkje utfører dei pålegg som blir gjevne i medhald av føresegnene i denne lova.

Lid kommunen eller banken eller begge til saman tap for meir enn kr. 1 000, kan det bli idømt fengselsstraff opp til 3 månader.

§ 57. Når lova tek til å gjelda.

Denne lova tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Lov om småbruk- og boliglån m. v. frå 23 juli 1915 med seinare endrings- og tilleggslover held samstundes opp å gjelda.

For dei låna som er gjevne etter midlertidig lov av 14 desember 1946 om tillegg til lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån m. v.

30 oktbr. skal gjelda dei same reglane om lånevilkår og kommunegaranti som gjeld etter denne lova.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssignet.

Gjeve på Oslo slott 30 oktober 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 oktbr.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, jfr. lov av 3 oktober 1947, skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre fisk (herunder sild og skalldyr) som er ilandbrakt på kyststrekningen fra svenskegrensen til Tønsberg Tønne, herunder trålfangst fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt gjennom fiskeorganisasjonen Fjordfisk S/L, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet.

Unntatt fra forbudet er laks, sjørret, brisling og håbrand samt makrell i det tidsrom Norges Makrellag S/L har lovbeskyttelse og vintersild i det tidsrom vintersilden omsettes gjennom Noregs Silde-salslag.

Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av fisk.

II. Fjordfisk S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

- a. Å fastsette eventuelle bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.
- b. Å fastsette bestemmelser om revisjon av regnskapene til Fjordfisk S/L og å ansette offentlig kontrollør ved laget.
- c. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft fra den tid Fiskeridepartementet bestemmer og gjelder inntil videre.

Kongelig resolusjon.

30 oktbr.

Kongelig resolusjon av 17 november 1933 om innførsel av kull og kongelig resolusjon av 20 oktober 1939 om innførsel av koks og sinders oppheves med virkning fra og med 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon.

30 oktbr.

Med hjemmel i lov av 17 juni 1909 om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer § 21 gis følgende

**Forskrifter om åtgjerder mot innførsel
av kolera:**

1. Person som med fly ankommer til Norge fra kolerasmittet sted skal framstille seg til daglig ettersyn hos helserådet på sitt oppholdssted. Ettersynets varighet begrenses til 5 dager regnet fra avreisedagen fra kolerasmittet sted (avreisedagen ikke medregnet).
2. Person som kommer inn under punkt 1 må ikke forlate flyplassen før han har undertegnet Forpliktelse for personer under ettersyn (Skjema 7) og fått utlevert Legitimasjonskort for personer under ettersyn (Skjema 8) i utfylt stand.
3. Passkontrollen påser at bestemmelsen i punkt 2 overholdes og sørger for at skjema 7 snarest sendes helserådet på vedkommendes bestemmelsessted. Likeså utfylles Fortegnelse over personer som er kommet med flyet fra kolerasmittet sted (Skjema 6), som sendes til Helsedirektøren.
4. Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Kunngjøring fra Sosialdepartementet, Helsedirektoratet.

30 oktbr.

Vaksinasjon mot kolera.

I medhold av § 8 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon bestemmer departementet herved at nevnte lov også skal gjelde vaksinasjon mot kolera.

Bestemmelse av Sosialdepartementet, Helsedirektoratet.

30 oktbr.

Med hjemmel i § 1 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon gir Helsedirektøren herved påbud om at hele besetningen på alle norske skip som skal anløpe egyptisk havn skal vaksineres mot kolera senest 7 dager før anløpet. Unntatt fra påbudet er personer som framlegger attest for å være vaksinert mot kolera i løpet av de siste 6 måneder.

Utgeber: Statsråd-sekretær Leif Østern.